

Sygn. akt II K 494/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: stażysta Karolina Darmach-Lisicka

przy udziale prokuratora Małgorzaty Misiak-Bieniaszczyk, Waldemara Drózdza

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 22 stycznia 2016 r., 23 marca 2016 r.

sprawy:

Ł. K.

s. D., R. z domu N.

ur. (...) w m. T.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11.02.2015 r. w K. ul. (...), woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (I próba 0,78 mg/l, II próba 0,57 mg/l, III próba 0,60 mg/l, IV próba 0,56 mg/l, V próba 0,56 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania go zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w Ł. za sygn. XVII W 6120/14, a także czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za takie samo przestępstwo prawomocnym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w B. za sygn. II K 451/12

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

1. Ł. K. uznaje za winnego w miejsce zarzucanego mu czynu tego, że w dniu 11.02.2015 r. w K. ul. (...), woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (I próba 0,78 mg/l, II próba 0,57 mg/l, III próba 0,60 mg/l, IV próba 0,56 mg/l, V próba 0,56 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za takie samo przestępstwo prawomocnym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w B. za sygn. II K 451/12 oraz naruszył zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w Ł. za sygn. XVII W 6120/14 wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 i 4 kk w zw. z art. 244 kk i art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 42§2 kk w zw. z art. 4§1 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 (ośmiu) lat,

3. na podstawie art. 43§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia,

4. na podstawie art. 49§2 kk w zw. z art. 4§1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 4.000 (cztery tysiące) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 379,46 (trzysta siedemdziesiąt dziewięć 46/100) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2015 r. około godziny 00:50 w nocy w B. Ł. K. spotkał się ze swoim kolegą J. N., po którego przyjechał własnym samochodem marki F. (...). Mężczyźni udali się do K., nadal prowadził oskarżony, zatrzymali się przy sklepie i Ł. K. kupił jedno piwo dla towarzysza oraz alkohol na swoje potrzeby, którego nie spożył.

/zeznania świadka J. N. – k. 7 v. – 8 w zw. z k. 67/

Jadąc w K., ul. (...) w/w zostali dostrzeżeni przez nieoznakowany, zmotoryzowany patrol policji, który udał się za nimi – nie tracąc pojazdu z pola widzenia, aż do ul. (...), gdzie oskarżony stanął na parkingu. Policjanci niezwłocznie udali się w stronę kierującego, od którego wyczuwalna była woń alkoholu. Po rozpoczęciu kontroli, oskarżony wyłączył silnik i od momentu jej rozpoczęcia nie spożywał żadnego rodzaju alkoholu.

W pojeździe, w pobliżu oskarżonego i pasażera nie było żadnych opakowań po, czy z alkoholem. Na miejsce został wezwany patrol i przeprowadzona kontrola stanu trzeźwości.

/zeznania świadków: E. C. – k. 67 – 68 w zw. z k. 16, J. K. – k. 82 v. – 83 w zw. z k. 29 v. - 30/

Oskarżony przebadany w dniu 11 lutego 2015 r. urządzeniem typu alkosensor miał o godzinie: 2:21 - 0,78 mg/l alkoholu, zaś o godzinie 2:41 – 0,57 mg/l alkoholu – w wydychanym powietrzu, zaś alkometr A.02 wykazał: o godzinie 2:42 - 0,60 mg/l alkoholu, o godzinie 2:45 - 0,56 mg/l alkoholu, a o godzinie 3:00 - 0,56 mg/l alkoholu - w wydychanym powietrzu.

/zeznania świadków: E. C. – k. 67 – 68 w zw. z k. 16, J. K. – k. 82 v. – 83 w zw. z k. 29 v. - 30, protokoły badania - k. 2 - 3/

Oskarżony Ł. K. urodził się w dniu (...), zdobył średnie wykształcenie i nie wyuczył żadnego zawodu, jest bezdzietnym kawalerem, obecnie posiada status osoby bezrobotnej, do niedawna pracował i osiągał dochód rzędu 1.750 zł.. Oskarżony posiada majątek ruchomy w postaci samochodu osobowego marki F. (...) – rocznik 1997. Ł. K. jest dobrego stanu zdrowia, choć leczy się psychiatrycznie na depresję, nie odbywał służby wojskowej, posiada kategorię A.

Oskarżony był dotychczas karany za przestępstwa wypełniające dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk , art. 278 § 1 kk , art. 178 a § 1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 19 października 2011r., sygnatura akt II K 345/11 za przestępstwo z art.178a§ 1 kk , popełnione w dniu 13 lipca 2011 r., na karę 150 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda, a także orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat z zaliczeniem zatrzymania prawa jazdy od dnia 13.07.2011 r.

Powyższe skazania, w tym wyrok z dnia 19.10.2011 r. zostały połączone wyrokiem łącznym tutejszego Sądu z dnia 14 listopada 2012 r. w sprawie sygnatura akt II K 451/12 i jego mocą orzeczono karę grzywny, a zakaz prowadzenia pojazdów podlegał odrębnemu wykonaniu. Nadto orzeczono karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku, którą zawieszono na okres próby 3 trzech lat.

Wyrokiem nakazowym z dnia 5 grudnia 2014 r., w sprawie o sygnaturze akt XVII W 6120/14 Ł. K. został skazany za wykroczenie z art. 87 § 1 kw , na karę grzywny oraz orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 miesięcy, który obowiązuje od dnia 30 listopada 2014 r.

/dane osobowo-poznawcze – k. 97 v., dane o karalności - k. 19 - 20, k. 23 - 24, k.26 i k. 56 – 58, wyroki – k. 9 – 10 i k. 12/

Ł. K. nie zdradza objawów choroby psychicznej, ani cech upośledzenia umysłowego i leczy się psychiatrycznie z powodu zaburzeń adaptacyjnych.

/opinia – k. 41 - 42/

W toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, że prowadził samochód, około 2 w nocy zaparkował auto na parking, przy ul. (...), zgasił silnik, wyjął kluczyki i wypił wódkę w ilości 150 ml. - z butelki o pojemności 200 ml. Przyznał, że uczynił to w obecności kolegi J. N., alkohol kupił tego samego dnia, w tym 1 piwo, które leżało nienapoczęte we wnętrzu auta. Kiedy policjanci otworzyli drzwi jego auta, po chwili, czyli po kilku minutach, to chyba wtedy miał butelkę w rękę i pił z tzw. „ gwinta ”, a po około 15 minutach został przebadany alkotestem , a następnie po kolejnych około 30 minutach w komisariacie policji. Przyznał jednocześnie, że butelka po alkoholu była w samochodzie – na desce rozdzielczej.

Ł. K. wyjaśnił, że zatrzymał się w odległości 1,5 km od swojego miejsca zamieszkania i nie zamierzał dalej jechać.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony podał, że butelkę tę woził już wcześniej, a alkohol z niej spożył jeszcze przed tym, jak zobaczył światła nadjeżdżającego pojazdu, który od razu rozpoznał z wcześniejszych interwencji.

/wyjaśnienia oskarżonego - k.65 v. - 66 w zw. z k. 3 v. – 4 i k. 14 /

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu nie budzą żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o konsekwentne zeznania świadków w osobach funkcjonariuszy policji, którzy dokonywali interwencji oraz zeznań świadka J. N., tych złożonych w toku postępowania przygotowawczego, a także dowody w postaci dokumentów: protokołu badania stanu trzeźwości.

Stan nietrzeźwości oskarżonego potwierdzony został w pełni wiarygodnym badaniem alkometrem i alkosensorem, które to urządzenia, jako w pełni sprawne umożliwiają wiarygodny pomiar stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, a wyników tych oskarżony nie kwestionował. Nadto badanie zostało, co wynika z zeznań świadków przeprowadzone w bardzo krótkim czasie po zatrzymaniu się pojazdu Ł. K. i wyłączenia przez niego silnika. Podróż za oskarżonym, co wynika z odległości ul. (...) od ul. (...) trwała krótko, policjanci od momentu dostrzeżenia samochodu, nie stracili go z pola widzenia, i niemal natychmiast po jego zatrzymaniu podjęli interwencję i wezwali patrol, który dokonywał badania. Oczywistym jest również, że w obecności funkcjonariuszy Ł. K. nie spożywał alkoholu.

Jednocześnie z zeznań świadka J. N., które złożył bezpośrednio po zdarzeniu nie wynika, aby kierujący po zatrzymaniu, na ul.(...) pił alkohol. Świadek wręcz kategorycznie temu zaprzeczył, a przecież nie mogło to umknąć jego uwadze. Z drugiej zaś strony, oczywistym jest, że Ł. K. zdał sobie sprawę, że jedzie za nim, znany mu przecież samochód policyjny, sam przyznał, że wiedział, że to auto policyjne. Jednocześnie w tych okolicznościach nie sposób racjonalnie wytłumaczyć, że wiedząc to wypił alkohol po zatrzymaniu. Nie ma bowiem żadnych powodów żeby to robić, zwłaszcza, że czas jaki dzielił moment unieruchomienia pojazdu od dotarcia do niego funkcjonariusza, który przecież nie zwlekał z podjęciem czynności i jechał bezpośrednio za nim, był krótki, wręcz uniemożliwiający wypicie mocnego alkoholu w takiej ilości.

Wyjaśnienia oskarżonego są zatem niewiarygodne, po pierwsze bowiem sposób jazdy, na co zwrócił uwagę przesłuchany policjant wskazywał, że Ł. K. nie tylko zorientował się, że jedzie za nim nieoznakowany radiowóz policyjny, ale także, że podjął próbę zgubienia go. Podjęte działania nie przyniosły rezultatu i wówczas wymyślił wersję, że alkohol spożył po zatrzymaniu pojazdu, temu jednak z kolei przeczą zeznania J. N., który niczego takiego nie widział. Jednocześnie należy wskazać, że oskarżony nie okazał też żadnego opakowania po spożytym alkoholu i takie nie zostało także dostrzeżone przez przeprowadzających czynność funkcjonariuszy.

A zatem wyjaśnienia, w których twierdził, że spożył alkohol po zatrzymaniu są niewiarygodne.

Z tych też względów Sąd nie dał wiary również zeznaniom świadka J. N. złożonymi na rozprawie, który z niewytłumaczalnych względów podał inną wersję zdarzenia, która dodatkowo nie koreluje z pozostałym materiałem dowodowym, głównie w postaci zeznań policjantów.

Stan nietrzeźwości Ł. K. wynika poniekąd również z opisanego przez świadków w osobach: E. C. i J. K. charakterystycznego wyczuwalnego zapachu.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd nadto oparł się na dokumentach w postaci: danych o karalności, wyrokach, opinii psychiatrycznej, które nie budziły wątpliwości Sądu.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowody pozwolił na uznanie, że Ł. K. w miejsce zarzucanego mu czynu jest winny tego, że w dniu 11.02.2015 r. w K. ul. (...), woj. (...) będąc w stanie nietrzeźwości (I próba 0,78 mg/l, II próba 0,57 mg/l, III próba 0,60 mg/l, IV próba 0,56 mg/l, V próba 0,56 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód m-ki F. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za takie samo przestępstwo prawomocnym wyrokiem łącznym przez Sąd Rejonowy w B. za sygn. II K 451/12 oraz naruszył zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w Ł. za sygn. XVII W 6120/14 wyczerpując dyspozycję art. 178a§1 i 4 kk w zw. z art. 244 kk i art. 11 § 2 kk.

Powołany wyrok łączny (sygn. akt II K 451/12) obejmował skazanie za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk, a skazany był w okresie próby, który trwał do 22 listopada 2015 r., natomiast orzeczony wyrokiem z dnia 19 listopada 2011 r. (sygn. akt II K 345/11) zakaz prowadzenia pojazdów upłynął z dniem 13 lipca 2013 r.

Natomiast Ł. K. w dacie popełnienia niniejszego czynu miał orzeczony wyrokiem z dnia 5 grudnia 2014 r. (sygn. akt XVII W 6120/14) zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, który to środek karny obowiązywał od dnia 30 listopada 2014r.

Reasumując oskarżony będąc skazany za przestępstwo jazdy w stanie nietrzeźwości, ponownie popełnił taki sam czyn, jednocześnie naruszając przepis art. 244 kk, a więc popełniając przestępstwo nie stosowania się do orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów, który w przeciwieństwie do treści przepisu art. 178 a § 4 kk, nie ogranicza się do zakazu orzeczonego na skutek popełnienia przestępstwa.

Oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Spożył alkohol, na co wskazuje wynik przeprowadzonych badań i zdawał sobie sprawę, że jazda po jego spożyciu jest zakazana, a także, że obowiązuje go zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu.

Oskarżony, pomimo iż znajdował się pod wpływem alkoholu, dysponował możliwością oceny swojego zachowania i w chwili dokonywania przypisanego mu czynu znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa, zwłaszcza, że przyczyna, dla której siadł za kierownicą była błaha, co wskazuje na lekceważenie przez skazanego orzeczenia Sądu i porządku prawnego.

Czyn oskarżonego charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością, a jej stopień był wyższy niż znikomy. Ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu prowadziła do wyniku przewyższającego wartości minimalne wynikające z art. 115 § 16 kk, definiującego stan nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości zachodzi bowiem, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przy tym stężeniu alkoholu we krwi/wydychanym powietrzu występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów.

Upośledzenie to jest tym wyższe, im większy jest poziom alkoholu we krwi. Stan ten mógł zatem znacznie ograniczać możliwości percepcji Ł. K..

Oskarżony, po raz kolejny naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości, a swoim zachowaniem godził w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego, a nadto zlekceważył zakaz sądowy.

Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że jest w stanie nietrzeźwości i jednocześnie, że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących, natomiast okolicznością obciążającą była uprzednia karalność, powrót na drogę przestępstwa, w tym tego samego rodzaju, ale także i z pewnością postawa sprawcy, która nie wskazuje na wyciągnięcie jakichkolwiek wniosków na przyszłość, w tym chęć poprawy.

Za przypisany czyn Sąd wymierzył sprawcy karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, która została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i zdaniem Sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na Ł. K., a zwłaszcza pozwoli uzmysłwić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i nieuchronność poniesienia konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą.

Sąd kierował się także względami prewencji ogólnej – społeczeństwo musi wiedzieć, że zachowanie oskarżonego, który jechał samochodem w stanie nietrzeźwości i naruszył zakaz orzeczony przez Sąd, spotkało się z należyłą reakcją.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 2 kk, w oparciu o regułę wyrażoną w przepisie art. 4 § 1 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (o charakterze obligatoryjnym) na okres 8 lat, co ma zapobiec ponownemu popełnianiu przez oskarżonego przestępstw tego typu oraz oddziaływać na niego represyjnie.

Na podstawie art. 49 § 2 kkw zw. z art. 4 § 1 kk Sąd orzekł również świadczenie pieniężne w wysokości 4.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W ocenie Sądu wymierzona kara i środki karne są adekwatne do realiów faktycznych sprawy i będą odpowiednią dolegliwością dla osiągnięcia celów kary.

Sąd, na zasadzie art. 627 kpk zasądził koszty postępowania, bowiem oskarżony jest osobą młodą, sprawną i nie ma ograniczeń we zarobkowaniu.